

ПРИМЕНА ЧЛАНА 262. СТАВ 1. И 2. ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ
У ПОГЛЕДУ ОСТАЛИХ ТРОШКОВА КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Када је правноснажном пресудом одлучено о обавези окривљеног да плати одређене трошкове кривичног поступка и о висини истих, у смислу одредбе члана 262. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 35/2019), суд не може посебним решењем мењати правноснажну пресуду и обавезати окривљеног да плати трошкове на чије плаћање није обавезан правноснажном пресудом.

Из образложења:

„Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови поступили противно одредби члана 262. ЗКП доносећи одлуку о трошковима супротну правноснажној одлуци – пресуди Вишег суда, којом је окривљени оглашен кривим због предметног кривичног дела и обавезан на плаћање суду на име паушала износа од 8.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 13.208,00 динара, и да оштећеном, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 25.000,00 динара. Дакле, првостепени суд је пресудом одлучио о обавези плаћања трошкова и њиховој висини у смислу члана 262. став 1. ЗКП. Према одредби члана 262. став 2. ЗКП, посебним решењем се може одлучити само о висини трошкова, а не и о обавези плаћања трошкова, јер се о тој обавези одлучује само пресудом, како императивно налаже одредба члана 262. став 1. ЗКП. У конкретном случају, о обавези плаћања трошкова ВЈТ није одлучено пресудом, па је стога правноснажним решењем којим је накнадно – након доношења пресуде, обавезан окривљени да Вишем јавном тужилаштву надокнади износ од 25.472,00 динара на име ангажовања вештака, повређена законска одредба члана 262. став 1. и 2. ЗКП, односно учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 201/2023 од 2.3.2023. године, утврђена на седници Кривичног одељења од 30.9.2024. године)